

(19)

28

Saint Cyprien 27es mars del 1939

Fuyorada Maria meva:

La lletra d'avui és de dos dates. Alir fou dia de gran moviment. Tenia amb Fà brega el servei d'intendència. A les 12 del migdia ens feren formar a tots els refugiats a les afores dels camps. Allí ens tingueren un parell d'hores i ens contaren. Més tard tingueren que aixecar les dues xavdes i traslladar-nos a una de les barraques, construïdes pels francesos i d'una capacitat de 60. Era fore que encara arreglàvem la nova casa, que està situada al camp n.º 10 i que es específicament per a professionals de l'ensenyament. D'ací que et referim l'adreça nova, que per a més especificar es la següent:

Camp de Concentration n.º 10
Banca de los Profesionales de la Enseñanza.
Saint Cyprien (P.O.)

En la nova barraca estarem més amples. De moment l'habitarem la vintena de dirigents que teniem arreglat la part de suministre en fred. Anirem, poc a poc, acoplant ací altres companys, però ni que costi el número

estipulat estarem bé.

No cal que et repeteixi so que
et'encomenava en la carta passada. Tes les
gestions pertinents per a reclamar-me. Si
m'entrestant vinguessin els quàquers, mi-
llor que millor. Cas que no fos així la
solució ideal es ajuntar-nos i una vegada
aconseguit això no hi hauran dificultats
el dia de demà que es dongui solució al
nostre problema. Junts podem sortir ja
a l'indret on la sort ens depari. Veritat
mena mena?

He rellegit les teves cartes. D'elles
se'n desprèn la preocupació per la sort del pare.
Avui mateix escriviré a en Lafargue i li de-
manaré notícia de Cervera i Vilanova. Es-
tiguis, però tranquil. Podem quasi estar
segurs que no l'hi haurà pasat res. Se-
gurament que és ja a Vilanova i treballa i
patirà per la nostra sort. De moment no
escrivia a la Llarena. Ni que ella no s'hagi
significat en el moviment la seva germana
sí. Pense que seria difícil que rebes les
teves notícies. En cas que ho facis, doncs

l'adreça de la meua francesa.

Si vols que et sigui franc, malgrat penso molt amb els d'Espanya, el que deu preocupar-vos es la nostra sort; perquè que podem fer des d'ací? El temps mateix ens dirà com ha anat tot, perquè com et deia, no està al nostre abast fer res. No és així?

Pateixes per mi i no hi ha dubt. Estic bé i la salut no em manca. Mengem esplèndidament i tenim arreglada la vida ben distreta. Ens passen els dies que no ens donem compte. Moltes vegades m'adunava ja mateix, com hem passat prop de dos mesos aci tancat!! I dintre uns dies farà dos mesos que entrava a França.

No vull que decaiguis en pesimismo. Prompte vindran aquells dies somniats pels dos. La felicitat s'atansa i cal merèixer-la. Creu, que aquesta vida sembla talment que sigui una prova de les alegries futures. No em queies de la sort. Hem viscut dos anys plens a Espanya. Hem pogut sortir indemnes i plens de vida dels feixistes. Què podríem desitjar més?

Retornaran els dies felisos. No en dubtes.
Aquesta situació té un límit. No som crimi-
nals perquè ens retinguem ací. Ultra això ni
a França interessa prellongar la nostra si-
tuació. Milers d'hommes, plens de vida i
que s'engadulleixen estirats per uns barra-
cots. Estic segur que si no jugués la sort
i el malestar polític internacional s'hau-
ria buscat ja solució.

Termino cartes de Vidal i treballar per
aconseguir una salida de Cots a Mèxic.
Crec que no existeixen altres dificultats
que la del transport. També els profes-
sionals belgues, han ofert muntar una
Colònia. No fora estrany que sortíssim
cap allí.

No m'enviïs envelop ni paper. Ja mi-
naré de trobar-me ací. T'agraeixo però
aquest paper on escriu i l'envelop que
retornarà amb el paper a les teves mans.
Oida pugues veindre jo, amb la facilitat
que ve ell. Arrivarà primer.

T'estima i t'enyora molt el teu

Qui vols dir amb allò del nom?

Chaplin